

188

СУДДА
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

МАРКУШ Марія Андріївна

01033, м.Київ-33, вул. Жилянська, 14

тел. 238-11-13, 238-10-66

16.07.2007 № 331-02/888

ГОЛОВІ ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ МОРОЗУ О.О.

Шановний Олександр Олександровичу!

У Конституційному Суді України, в стадії попередньої підготовки до розгляду Колегією суддів Конституційного Суду України, знаходяться матеріали справи за конституційним поданням 102 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України "Про внесення змін до Конституції України" від 8 грудня 2004 року (№ 2222 - IV) та Закону України "Про внесення змін до розділу IV "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про Конституційний Суд України" від 4 серпня 2006 року № 79-V.

Відповідно до частини другої статті 19 Закону України "Про Конституційний Суд України" прошу Вас висловити правову позицію щодо питань, викладених у конституційному поданні 102 народних депутатів України.

Додаток: копія конституційного подання на 14 аркушах.

З повагою

Суддя-доповідач

Маркуш М.А.

129

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

---

10 вересня 2007 р.
вих. № 01-6/374

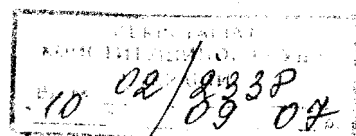
Конституційний Суд України

ПОЯСНЕННЯ

**до конституційного подання 102 народних депутатів України
щодо відповідності Конституції України (конституційності)
Закону України “Про внесення змін до Конституції України”
від 8 грудня 2004 року №2222-IV та Закону України «Про
внесення змін до розділу IV «Прикінцеві та перехідні
положення» Закону України «Про Конституційний Суд
України» від 4 серпня 2006 року № 79-V**

На Ваш № 331-02/888 від 16.07.2007 р.

У зв'язку з розглядом Конституційним Судом України справи за конституційним поданням 102 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України “Про внесення змін до Конституції України” від 8 грудня 2004 року №2222-IV та Закону України «Про внесення змін до розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Конституційний Суд України» від 4 серпня 2006 року № 79-V в порядку надання інформації повідомляємо наступне.

Суб'єкт права на конституційне подання - народні депутати України вказують на невідповідність Конституції України (неконституційність) Закону України "Про внесення змін до Конституції України" від 8 грудня 2004 року №2222-IV, відмічаючи, що при його прийнятті мало місце порушення встановленої розділом XIII Конституції України процедури розгляду законопроекту.

У конституційному поданні зазначається, що обов'язковою стадією конституційної процедури внесення змін до Конституції України є здійснення Конституційним Судом України попереднього контролю щодо відповідності такого законопроекту, в тому числі з усіма можливими поправками, внесеними до нього у процесі його розгляду на пленарному засіданні Верховної ради України, встановленим Конституцією України вимогам.

Суб'єкт права на конституційне подання також звертає увагу на те, що у цілому проект Закону України «Про внесення змін до Конституції України» (реєстраційний № 4180) з внесеними до нього поправками на підставі Висновку Конституційного Суду України від 12 жовтня 2004 року №2-в/2004 визнано таким, що відповідає вимогам статей 157 і 158 Конституції України.

Проте, в процесі наступного розгляду цього законопроекту у Верховній Раді України, на думку народних депутатів України, до нього були знову внесені окремі зміни (поправки), які стосувалися його змісту, але не були предметом перевірки Конституційним Судом України щодо їх відповідності вимогам частини першої статті 157 Конституції України. А змінений у такий спосіб законопроект, зазначають народні депутати України, був як Закон прийнятий Верховною Радою України 8 грудня 2004 року, що суперечить вимогам статті 159 Конституції України.

На думку суб'єкта права на конституційне подання – народних депутатів України, розглянувши законопроект про внесення змін до Конституції України і прийнявши відповідний Закон України від 8 грудня 2004 року № 2222- IV без звернення до Конституційного Суду України для одержання висновку щодо відповідності проекту Закону України «Про внесення змін до Конституції України» із внесеними до нього поправками встановленим Основним Законом України вимогам та одержання відповідного позитивного висновку Конституційного Суду

України, Верховна Рада України порушила визначений Конституцією України порядок внесення до неї змін.

Народні депутати України наголошують також, що прийнятий 4 серпня 2006 року Закон України «Про внесення змін до розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Конституційний Суд України» № 79-V, відповідно до якого підпункт 1 пункту 3 розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Конституційний Суд України» після слів «закони України» доповнено словами «крім законів України про внесення змін до Конституції України, які набрали чинності», також суперечить Основному Закону України.

Суб'єкт права на конституційне подання – народні депутати України вважають, що вказаним законом без внесення змін до Конституції України були обмежені повноваження Конституційного Суду України.

Натомість, на думку народних депутатів України, для того, щоб внести зміни до повноважень Конституційного Суду України в цій частині Верховна Рада України мала внести зміни до статті 150 Конституції України з дотриманням процедури внесення змін до Конституції України, встановленої статтями 154-159 Конституції України.

Аналізуючи наведену аргументацію суб'єкта права на конституційне подання – народних депутатів України, слід відмітити наступне.

Насамперед, необхідно відзначити, що позиція Голови Верховної Ради України щодо конституційності Закону України «Про внесення змін до розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Конституційний Суд України» від 4 серпня 2006 року № 79-V висловлена в поясненні Голови Верховної Ради України від 11 грудня 2006 року №01-6/237, в якому проаналізовано конституційне подання 47 народних депутатів України щодо неконституційності зазначеного Закону. Вона залишається незмінною, а саме: Закон України «Про внесення змін до розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Конституційний Суд України» є таким, що відповідає Конституції України. А доповнення, внесені Законом України «Про внесення зміни до розділу IV Прикінцеві та перехідні положення Закону України „Про Конституційний Суд України” від 4 серпня 2006 року лише усувають редакційні недоліки у тексті

статті закону, які могли б стати причиною неоднозначного розуміння законодавчих положень і тому стосуються техніко-юридичних уточнень, оскільки не змінюють суті правової норми, текстуально удосконалюють її нормативні положення, враховуючи особливості правової природи законів про внесення змін до Конституції України.

Слід враховувати також, що згідно з пунктом 1 статті 13 та частиною другою статті 73 Закону України «Про Конституційний Суд України» закони оголошуються нечинними та втрачають чинність від дня прийняття Конституційним Судом України рішення про їх неконституційність.

Отже, на теперішній час є чинними положення пункту 3 розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Конституційний Суд України», згідно з яким юрисдикція Конституційного Суду України з питань про відповідність Конституції України (конституційність) не поширюється на закони України про внесення змін до Конституції України, які набрали чинності.

Аналіз, проведений Комітетом Верховної Ради з питань правової політики щодо наведених аргументів відносно неконституційності Закону України «Про внесення змін до Конституції України» від 8 грудня 2004 року №2222-IV до прийняття рішення щодо відповідності Конституції України Закону України «Про внесення зміни до розділу IV Прикінцеві та перехідні положення Закону України „Про Конституційний Суд України” від 4 серпня 2006 № 79-Vсвідчить про відсутність фактично підтверджених доказів про порушення вимог Конституції України при прийнятті Верховною Радою України вказаних законів.

Важливо також відзначити, що відповідно до статті 58 Закону України „Про Конституційний Суд України” в одному конституційному провадженні можуть об'єднуватися лише конституційні подання, що стосуються того самого питання.

Натомість, об'єднання в конституційному поданні, що розглядається, різних питань дає підстави, передбачені пунктами 2 і 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України”, для відмови у відкритті конституційного провадження.

При розгляді конституційного подання 102 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України “Про внесення змін до

Конституції України” від 8 грудня 2004 року №2222-IV та Закону України «Про внесення змін до розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Конституційний Суд України» від 4 серпня 2006 року № 79-V важливо звернути увагу на аргументовану позицію Комітету Верховної Ради України з питань правової політики.

Зокрема, на думку Комітету, наведені в конституційному поданні положення Закону України «Про внесення змін до Конституції України” від 8 грудня 2004 року №2222-IV, які нібито не співпадають з текстом проекту цього Закону, не відповідають дійсності. Насправді ж зміни до наведених норм Конституції України не вносились, тому вказані норми не потребують додаткової перевірки Конституційним Судом України та відповідного висновку.

Висловлюючи свою позицію з порушених у поданні до Конституційного Суду України питань, Комітет Верховної Ради України з питань правової політики зазначає, що конституційне подання щодо відповідності Основному Конституції України Закону України «Про внесення змін до Конституції України” від 8 грудня 2004 року №2222-IV не ґрунтується на законі, а викладені в ньому факти не відповідають фактичним обставинам справи.

Таким чином, вказані обставини свідчать про відсутність підстав для прийнятності даної справи Конституційним Судом України.

З повагою,

О. МОРОЗ